

РЕШЕНИЕ

№ 5131

гр. София, 09.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 31.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9745** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „ПЪРВА СПЕЦИАЛИЗИРАНА АКУШЕРО-ГИНЕКОЛОГИЧНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „СВЕТА С.““ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД за налагане на санкции №РД-253С-149/03.09.2020г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК). С оспорвания административен акт, на основание чл.76, ал.2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), чл.398, ал.1, т.1 и ал.2 и чл.399 от Националния рамков договор за медицинските дейности за 2018г. (Н.-2018) във вр. с §10 от Преходните и заключителните разпоредби на Националния рамков договор за медицинските дейности за 2020-2022г. (ПЗР, Н.-2020/2022) и чл.412, ал.1, т.1 и ал.2, чл.413 и чл.424, ал.1 и ал.2 Н.-2020/2022, на жалбоподателя „Първа специализирана акушеро-гинекологична болница за активно лечение „Св. С.““ ЕАД (П. „Св. С.“) са наложени 139 (сто тридесет и девет) санкции – „финансова неустойка“ в ОБЩ размер 27 800 (двадесет и седем хиляди и осемстотин) лева.
Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Поддържа, че актът страда от съществен порок във формата, тъй като по същество не съдържа мотиви кои от изискванията за работа по клинични пътеки (КП), амбулаторни процедури (АПр) и клинични процедури (К.) не са били осигурени с оглед на тяхното изпълнение от представените работни графици, за да е налице нарушение на чл.260,

ал.6 Н.-2018. Твърди, че е незаконен съставът на Арбитражната комисия, който е разгледал и се е произнесъл по възраженията, направени от лечебното заведение. Изтъква, че актът с който е бил назначен персоналният състав на Арбитражната комисия не е бил връчен на дружеството, което го е лишило от възможността да поиска отвод на някои от членовете ѝ. Сочи, че след като е констатирала несъответствията, описани във Възражението на П. „Св. С.“, Арбитражната комисия не ги е обсъдила, като това не е сторил в оспорваната Заповед и решаващият орган – управител на НЗОК. Смята, че изложените в административния акт мотиви са формални и просто преповтарят констатациите от Протокола от проверката, без да са обсъдени възраженията на лечебното заведение и без да е посочено основание за отхвърлянето им. Претендира, че след като Арбитражната комисия не е достигнала до еднозначно решение по констатациите на длъжностните лица, осъществили проверката, управителят на НЗОК действа в условията на оперативна самостоятелност и следва да изложи ясни мотиви защо е възприел едно или друго решение. Чрез процесуалния си представител юрк. И. моли съда да отмени Заповед за налагане на санкции №РД-253С-149/03.09.2020г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представен списък.

Ответникът – УПРАВИТЕЛ на Националната здравноосигурителна каса, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Т. поддържа, че процесната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят П. „Св. С.“ е лечебно заведение по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). В това си качество дружеството е сключило с НЗОК Договор №22-2475/22.05.2018г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки (л.278-311) и Допълнителни споразумения към него с №4/22.08.2018 г. (л. 220-224), №15/13.06.2019 г. (л. 225-226); №8/ 21.02.2019г. (л. 227-243).

Със Заповед №РД-25-89/19.02.2020г. управителят на НЗОК е наредил, на основание чл.72, ал.2 ЗЗО и чл.9, ал.1 от Инструкция № РД-16-31/23.06.2016г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл.72 ЗЗО и във вр. с §10 Н.-2020/2022, да бъде извършена самостоятелна проверка на П. „Св. С.“ по писмо с вх. № 19-04-24/11.01.2020г. (л. 120).

За резултатите от проверката е съставен Протокола от 23.04.2020г., който видно от отбелязването на последната му страница е бил връчен на изпълнителния директор на дружеството (л. 121-196).

Срещу констатациите, отразени в Протокол от 23.04.2020г., жалбоподателят е представил писмени възражения, обективирани в Становище с вх. №11-02-482/04.05.2020г. (л. 195-202). Възраженията са разгледани в две заседания на Арбитражната комисия по медицински дейности по чл.75 ЗЗО, съответно на 26.05.2020г. и на 23.06.2020г. (л. 365–366, т.1; л. 367–369, т.2). Поради равен брой на противоположни гласове и на основание чл.432, ал.3 Н.-2020/2022 Арбитражната комисия е предоставила протокола на управителя на НЗОК.

Административното производство е приключило с постановяване на оспорвания административен акт - Заповед за налагане на санкции №РД-253С-149/03.09.2020г.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети относими писмени

доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи: Регистрационен журнал за м. 11 и м. 12.2019г.; Отчетна форма-график на отделението по клинична патология за м., м. 10, 11 и 12.2019г. и м.01 и 02.2020г.; История на заболяването (ИЗ) №7577 на здравноосигуреното лице (З.) Н. М. М.; ИЗ №7486 на З. С. К. Б.; ИЗ №7487 на З. С. Х. Т.; ИЗ №7511 на З. Е. Г. Д.; ИЗ №7605 на З. Р. М. З.; ИЗ №7582 на З. С. Н. П.; ИЗ №7604 на З. Р. Л. Х.; ИЗ №7672 на З. А. М. П.; ИЗ №7641 на З. М. В. Я.; ИЗ №8418 на З. А. Ц. С.; ИЗ №8357 на З. Т. С. Н.; ИЗ №8425 на З. Н. К. М.; ИЗ №8416 на З. Р. Д. К.; ИЗ №8304 на З. Н. С. А.; ИЗ №8294 на З. А. Н. Д.; ИЗ №7890 на З. Л. Д. Б.; ИЗ №8092 на З. Й. П. М.; ИЗ №7767 на З. Г. И. И.; ИЗ №7806 на З. Д. С. Н.; ИЗ №7858 на З. Л. Ж. М.; ИЗ №7888 на З. К. И. Б.; ИЗ №7895 на З. Е. Б. Г.; ИЗ №8220 на З. С. М. С.; ИЗ №7897 на З. Б. Д. В.; ИЗ №8150 на З. Р. И. А.; ИЗ №8152 на З. С. Н. Л.; ИЗ №7953 на З. С. Т. Д.; ИЗ №7830 на З. Т. И. З.; ИЗ №7647 на З. С. Х. Крайселска; ИЗ №7835 на З. С. Г. Н.; ИЗ №8043 на З. А. М. П. Д.; ИЗ №8391 на З. С. Б. Р. – К.; ИЗ №8037 на З. В. Х. Т.; ИЗ №8132 на З. Л. И. С.; ИЗ №8218 на З. С. М. Д.; ИЗ №8311 на З. С. П. П.; ИЗ №8134 на З. А. В. Д.; ИЗ №8097 на З. А. Х. А.; ИЗ №8102 на З. Г. Я. А.; ИЗ №7889 на З. З. Д. М.; ИЗ №7720 на З. С. Г. Ц.; ИЗ №7844 на З. С. Й. В.; ИЗ №7892 на З. М. Д. К.; ИЗ №7899 на З. К. Ф. А.; ИЗ №7896 на З. М. М. З. – М.; ИЗ №8290 на З. Д. И. Л.; ИЗ №8262 на З. Н. Н.; ИЗ №8210 на З. А. С. С.; ИЗ №8136 на З. Р. Д. С.; ИЗ №8392 на З. Г. П. Н.; ИЗ №8264 на З. П. И. М.; ИЗ №8263 на З. И. В. Я.; ИЗ №8268 на З. В. Г. А.; ИЗ №8050 на З. М. Д. Ф.; ИЗ №8319 на З. В. И. С.; ИЗ №7938 на З. М. Н. К.; ИЗ №7940 на З. В. И. В.; ИЗ №7942 на З. С. К. А.; ИЗ №7943 на З. Д. А. И.; ИЗ №8267 на З. Д. Р. Д.; ИЗ №8266 на З. А. М. В.; ИЗ №7751 на З. Ю. Ц. Б.; ИЗ №7749 на З. В. Р. К.; ИЗ №8241 на З. В. В. Г.; ИЗ №8188 на З. Д. Л. К.; ИЗ №8192 на З. М. Н. С.; ИЗ №8307 на З. Л. М. Г. – Л.; ИЗ №8225 на З. Б. Х. К.; ИЗ №8123 на З. Б. В. Г.; ИЗ №7579 на З. С. Ц. С.; ИЗ №7580 на З. И. О. З.; ИЗ №7581 на З. М. Ж. А.; ИЗ №8291 на З. Р. И. Б.; ИЗ №7867 на З. Г. В. Ц.; ИЗ №7944 на З. С. М. Д.; ИЗ № 7815 на З. М. А. З.; ИЗ №7814 на З. С. И. Т. – Д.; ИЗ №8242 на З. Д. Д. Д.; ИЗ №8374 на З. К. С. Ц.; ИЗ №8288 на З. А. Е. Ч.; ИЗ № 8435 на З. З. Д. Д.; ИЗ №7748 на З. Е. О. Д.; ИЗ №7750 на З. М. А. К.; ИЗ №8431 на З. С. С. Б.; ИЗ №8900 на З. Б. П. К.; ИЗ №8797 на З. П. Т. К.- А.; ИЗ №8573 на З. Д. М. Й.; ИЗ №8817 на З. Г. Ж. П.; ИЗ №8656 на З. К. Д. Х.; ИЗ №8828 на З. В. И. Т.; ИЗ №8505 на З. С. П. Л.; ИЗ №8880 на З. П. Л. З.; ИЗ №8740 на З. Д. И. Н.; ИЗ №8557 на З. Р. П. Ц.; ИЗ №8447 на З. О. И. Х.; ИЗ №8519 на З. С. Б. Н.; ИЗ №8765 на З. С. В. С.; ИЗ №8818 на З. В. Р. Ж.; ИЗ №8816 на З. Д. С. С.; ИЗ №8812 на З. С. К. П.; ИЗ №8815 на З. М. В. Б.; ИЗ №8449 на З. Д. Ю. А.; ИЗ №8446 на З. С. В. В.; ИЗ №8513 на З. В. С. Н.; ИЗ №8432 на З. Г. Р. Ж.; ИЗ №8399 на З. К. А. Т.; ИЗ №8398 на З. С. Л. А.; ИЗ №8877 на З. И. Такова А.; ИЗ №8876 на З. Г. М. Г.; ИЗ №8646 на З. Н. И. А.; ИЗ №8647 на З. В. С. П.; ИЗ №8795 на З. М. И. Г.; ИЗ №8650 на З. А. Г. С.; ИЗ №8757 на З. Орхидея А. К.; ИЗ №8715 на З. Ц. А. Н.; ИЗ №8682 на З. Г. Г. Н.; ИЗ №8567 на З. К. М. К.; ИЗ №719 на З. А. Д. Б.-А.; ИЗ №726 на З. П. С. К.; ИЗ №205 на З. Я. Я. Д.; ИЗ №76 на З. А. С. С.; ИЗ №90 на З. М. Й. Н.; ИЗ №148 на З. М. О. Р.; ИЗ №100 на З. Е. Н. Д.; ИЗ №9169 на З. Н. С. Г.; ИЗ №742 на З. В. И. П.; ИЗ №797 на З. Д. Л. И.; ИЗ №796 на З. С. Е. К.; ИЗ №669 на З. В. Г. Г.; ИЗ №798 на З. К. И. Т.; ИЗ №724 на З. И. Б. И.; ИЗ №723 на З. Л. И. Б.; ИЗ №199 на З. И. Т. П.; ИЗ №690 на З. В. Н. Р. – С.; ИЗ №756 на З. П. Д. Г.; ИЗ №563 на З. Б. П. Р.; ИЗ №85 на З. Р. В. П.; ИЗ №84 на З. А. З. Р.; ИЗ №175 на З. С. К. Д.; Договор за медицински услуги от 01.10.2018г. (л.822-825); Работен график на д-р С. А. А. – патологоанатом УИН [ЕГН] (л.826); Регистрационен журнал 2019, II (л.846); Отчетна форма на Отделение

„Клинична патология“ за м. ноември 2019г. (л.897); Отчетна форма на Отделение „Клинична патология“ за м. декември 2019г. (л.898); Отчетна форма на Отделение „Клинична патология и патология“ за м. януари 2020г. (л.900); Отчетна форма на Отделение „Клинична патология и цитология“ за м. декември 2019г./служители на втори трудов договор (л.901); Отчетна форма на Отделение „Клинична патология и цитология“ за м. ноември 2019г./служители на втори трудов договор (л.903); Отчетна форма на Отделение „Клинична патология и цитология“ за м. октомври 2019г./служители на втори трудов договор (л.905).

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл.420, ал.5 Н.-2020/2022. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед за налагане на санкции №РД-253С-149/03.09.2020г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.416, ал.3 Н.-2020/2022.

Актът е в предписаната от закона форма и съдът приема, че при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, установени в чл.74 ЗЗО и Глава двадесета от Н.-2020/2022 във вр. с §10 от Преходните и заключителните му разпоредби, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Настоящият решаващ състав приема, че оспорваната Заповед противоречи на приложимите материалноправни норми, доколкото е налице пълно несъответствие между фактическите и правните основания за издаването ѝ.

Във всички случаи по т.1 – т.117 процесната Заповед е издадена на основание чл.402, ал.3 Н.-2018 за нарушение на чл.260, ал.6 и чл.268, т.3 във вр. с чл.376, ал.1 Н.-2018.

Според приложимата санкционна разпоредба когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, с изключение на случаите на явна фактическа грешка, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "финансова неустойка" в размер от 200 до 500 лева (чл.402, ал.3 Н.-2018).

В чл.260, ал.1 Н.-2018 е регламентирано, че страна по договор с НЗОК за оказване на болнична медицинска помощ по КП, АПр и К. може да бъде лечебно заведение по чл.15, което отговаря на общите условия по чл.20, ал.1, т.1, б. "а", "б" и "в", както и на специалните условия, изчерпателно посочени в т.1 – т.14, сред които и: в лечебното заведение работят съответни специалисти с придобити специалности, посочени в приложения № 17а, 18а и 19а на съответните КП, АПр и К., за които то кандидатства (т.5) и в лечебното заведение работи/ят специалист/и на основен трудов договор, посочени в приложение №1 към договора на лечебното заведение; в лечебното

заведение могат да работят и специализанти по същите специалности, посочени в приложение №1а към договора на лечебното заведение (т.6). Съгласно ал.6 на чл.260 Н.-2018, работният график на специалистите по ал.1, т.6, както и на специализантите, които работят и в други лечебни заведения, следва да осигурява изпълнението на изискванията за работа по КП, АПр и К.. С разпоредбата на чл.268, т.1 Н.-2018 е въведено задължение за изпълнителите на болнична медицинска помощ всеки месец през отчетния период да представят в съответната Районна здравноосигурителна каса (РЗОК) отработен за предходния месец график на специалистите, работещи по КП, АПр и К.. В чл.376, ал.1 Н.-2018 е въведена забрана лекар специалист, оказващ болнична медицинска помощ по КП, АПр и К., който отсъства поради ползване на отпуск, заболяване, командировка или друга причина, да извършва медицински дейности, свързани с лечението на пациенти, както и да подписва документи по чл.288 (свързани с клиничното проследяване на състоянието на пациента и извършените диагностично – лечебни дейности), първични медицински и финансови документи и епикризи за периода на отсъствието си. Съгласно ал.2 на чл.376 Н.-2018 лекар специалист, оказващ болнична медицинска помощ по КП, АПр и К. и посочен в приложение №1 към договора на лечебното заведение, може да извършва тази дейност и извън часовете за работа в представения месечен график по чл.268, т.3 в същото лечебно заведение.

В обстоятелствената част на оспорваната Заповед по т., т. 1, 3, 4, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 17, 23, 25, 26, 28, 29, 33 – 37, 46, 49, 55, 68, 73, 84 – 86, 88, 91 – 94, 96, 98, 99, 100, 101, 105, са приети за установени следните факти: 1) Във времето на хоспитализацията им в П. „Св. С.” на изрично посочените З. са били направени съответни хистологични изследвания (всяко с посочен №).; 2) Всяко от изследванията е било извършено от д-р Б. К. Х. – назначен на 18.11.2019г. по Договор за медицински услуги и от д-рбез посочено име, само положен втори подпис.; 3) Д-р Б. К. Х. не е включен в Приложение №1 и 1Б – „Списък на специалистите и консултантите, оказващи болнична медицинска помощ“.; 4) Представен е регистрационен журнал на отделението по Клинична патология и цитология в който не е отразено кой лекар е извършвал хистологичните изследвания.

По всеки от описаните 39 случая са обосновани идентични изводи: Лечебното заведение е длъжно всеки месец през отчетния период да предоставя в РЗОК отработен за предходния месец график на специалистите, работещи по КП. Непредставянето на такъв (график) не може по безспорен начин да докаже на кои дати и в кои часове са извършвани хистологичните изследвания, което е в хипотезата на чл.376, ал.1 Н.-2018, в който е указано, че лекар специалист, оказващ БМП по КП, който отсъства поради ползване на отпуск, заболяване, командировка или друга причина, няма право да извършва медицински дейности, свързани с лечението на пациенти, както и да подписва документи по чл.288.

При това съдът приема, че от хаотичните и объркани мотиви не може да бъде обоснован еднозначен извод, в какво според административния орган се изразява нарушението на *установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация* по смисъла на чл.402, ал.3 Н.-2018 във всеки от случаите, изрично посочени в по т., т. 1, 3, 4, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 17, 23, 25, 26, 28, 29, 33 – 37, 46, 49, 55, 68, 73, 84 – 86, 88, 91 – 94, 96, 98, 99, 100, 101, 105, за което на лечебното заведение са наложени 39 санкции „финансова

неустойка“, всяка в размер на 200 (двеста) лева. Следва да се отбележи, че непредставянето в съответната РЗОК на работния график на специалистите, работещи по КП, АПр и К., съобразно регламента на чл.268, т.3 може да обоснове едно нарушение за всеки месец неизпълнение, а не 39 нарушения в един и същи месец, обвързани с извършените на 3. клинични изследвания. В случая липсват мотиви за кои конкретно месеци лечебното заведение не е изпълнило задължението и за това да са му наложени санкциите, установени в чл.400 – чл.406 Н.-2018.

Не представлява нарушение на установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация неспазването на забраната за *извършване на медицински дейности, свързани с лечението на пациенти* от лекар специалист, оказващ болнична медицинска помощ по КП, АПр и К., който отсъства поради ползване на отпуск, заболяване, командировка или друга причина. Такова нарушение би било подписването на документи по чл.288, първични медицински и финансови документи и епикризи за периода на отсъствието на съответния лекар специалист. В случая обаче, нито се твърди, нито са ангажирани доказателства който и да е от лекарите – специалисти, извършили хистологичните изследвания в случаите по т., т. 1, 3, 4, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 17, 23, 25, 26, 28, 29, 33 – 37, 46, 49, 55, 68, 73, 84 – 86, 88, 91 – 94, 96, 98, 99, 100, 101, 105, да е отсъствал по някакви причини в периода м. октомври – м. ноември 2019г., поради което и за съда остава неизяснен въпросът за връзката на тези случаи с нарушаване на забраната по чл.376 Н.-2018. За съда остава да гадае и по въпроса каква е връзката на д-р Б. К. Х. – назначен на 18.11.2019г. по Договор за медицински услуги, с нарушенията на установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, за които на лечебното заведение са били наложени спорните 39 санкции.

Настоящият решаващ състав приема, че от фактическите констатации, изведени в т., т. 1, 3, 4, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 17, 23, 25, 26, 28, 29, 33 – 37, 46, 49, 55, 68, 73, 84 – 86, 88, 91 – 94, 96, 98, 99, 100, 101, 105, не може да бъде обоснован извод за извършени от П. „Св. С.“ нарушения на чл. чл.260, ал.6 и чл.268, т.3 във вр. с чл.376, ал.1 Н.-2018, за всяко от които на лечебното заведение са наложени финансови неустойки в размер по 200 (двеста) лева. В резултат на идентични фактически констатации ответникът е извел идентични правни изводи по т., т. 118, 119, 121, 122, 124 – 126, 129, 131 – 134 и 136, и съответно е приложил разпоредбата на чл.416, ал.3 Н.-2020/2022. Тази норма също предвижда, че когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, с изключение на случаите на явна фактическа грешка, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "финансова неустойка" в размер от 200 до 500 лева. В тези случаи отново липсва връзка между приетите за нарушени правни норми – чл.262, ал.4 и чл.271, ал.3 във вр. с чл.388, ал.1 Н.-2020/2022 и фактическите констатации, отразени в т., т. 118, 119, 121, 122, 124 – 126, 129, 131 – 134 и 136. При това и по вече изложените доводи съдът приема, че процесната Заповед е незаконосъобразна и в частта на наложените санкции – „финансова неустойка“ по т., т. 118, 119, 121, 122, 124 – 126, 129, 131 – 134 и 136.

В обстоятелствената част на оспорваната Заповед по т., т. 2, 5, 7, 6, 10, 12, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 27, 30, 31, 32, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 87, 90, 95, 97, 102, 103, 104, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, са приети за установени следните факти: 1) Във времето на хоспитализацията им в П. „Св. С.“ на изрично посочените 3. са били направени съответни хистологични изследвания (всяко с посочен №).; 2) Някои от изследванията са били извършени от д-р М. Д., а други от д-р С. А. А..; 3) В хода на проверката не е бил представен график на специалистите на втори трудов договор: д-р С. А. и д-р М. Д..; 4) Представен е регистрационен журнал на отделението по Клинична патология и цитология в който не е отразено кой лекар е извършвал хистологичните изследвания.

По всеки от описаните 77 случая са обосновани идентични изводи: Лечебното заведение е длъжно всеки месец през отчетния период да предоставя в РЗОК отработен за предходния месец график на специалистите, работещи по КП. Непредставянето на такъв (график) не може по безспорен начин да докаже на кои дати и в кои часове са извършвани хистологичните изследвания, което е в хипотезата на чл.376, ал.1 Н.-2018, в който е указано, че лекар специалист, оказващ БМП по КП, който отсъства поради ползване на отпуск, заболяване, командировка или друга причина, няма право да извършва медицински дейности, свързани с лечението на пациенти, както и да подписва документи по чл.288.

При това съдът приема, че от изложението в изброените 77 случая не става ясно в какво се изразява нарушението на *установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация* по смисъла на чл.402, ал.3 Н.-2018, за което на лечебното заведение са наложени санкции „финансова неустойка“, всяка в размер на 200 (двеста) лева. Както вече съдът отбелязва непредставянето на работния график на специалистите, работещи по КП, АПр и К. в съответната РЗОК, може да обоснове едно нарушение за всеки месец неизпълнение по чл.268, т.3 Н.-2018, а не 43 нарушения в един и същи месец, обвързани с извършените на 3. клинични изследвания.

Съдът намира, че от фактическите констатации, изведени в т., т. 2, 5, 7, 6, 10, 12, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 27, 30, 31, 32, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 87, 90, 95, 97, 102, 103, 104, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, не може да бъде обоснован извод за извършени от П. „Св. С.“ нарушения на чл. чл.260, ал.6 и чл.268, т.3 във вр. с чл.376, ал.1 Н.-2018, за всяко от които на лечебното заведение са наложени финансови неустойки. В резултат на идентични фактически констатации ответникът е извел идентични правни изводи по т., т. 120, 123, 127, 128, 130, 137, 138 и 139, и съответно е приложил разпоредбата на чл.416, ал.3 Н.-2020/2022.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че Заповед за налагане на санкции №РД-253С-149/03.09.2020г. е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК във вр. с чл.78, ал.8 ГПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 250 (двеста и

петдесет) лева – за държавна такса и за юрисконсултско възнаграждение, съгласно представения списък.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{-ТИ} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД за налагане на санкции №РД-253С-149/03.09.2020г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса, представлявана от управителя, с адрес: 1407 С., [улица], да заплати на Първа специализирана акушеро-гинекологична болница за активно лечение „Света С.“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: 1330 С., [улица], сумата 250 (двеста и петдесет) лева – разноси по адм. дело №9745/2020г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова